

Плаче небо, вкрите хмарами...

Павло Грабовський

Плаче небо, вкрите хмарами,
Що над нами восени
Без кінця пливуть отарами
Із сумної сторони.

Темний гай додолу хилиться,
Буйне листя опада;
Різва пташка не осмілиться
В поле вилетіть з гнізда.

Тільки галич перелякана
Скиглить, зграями шуга;
З жалібного її каркання
На душі росте нудьга.

Сльози осені журливої,
Що минули ясні дні,
Се — плач долі нещасливої,
Що судилася мені.

1900 — 1902